

GENERÁCIÓK CSAPDÁJÁBAN

Sokszor mondják, hogy „azok a mai fiatalok...” vagy „bezzeg az én időmben...”. Megváltozott a világ és a társadalom. Azt mondják a digitalizáció az oka, de az csak egy eszköz, hogy az életünk kényelmesebb legyen. Egy újabb eszköz, ami az egyént szolgálja nem a társadalmat, nem a társas életet.

A Bolyais Esték újabb vendége, Steigervald Krisztián pszichológus, intergenerációs tanácsadó ezekkel a generációs különbségekkel foglalkozik. A ma élő hat generáció sajátosságait, változásait vizsgálja. Előadását humoros példákkal és tapasztalatokkal színesítette. Beszélt generációink csapdáiról, fejlődéséről, hogy használja a következő generációk találmányait.

A legidősebb generáció s veteránok vagy építők. Ők 1945 előtt születtek. Őket követik a Baby boomerek, azaz a 1946 és 1964 között születettek. Az „X” generációt akik 1964-től 1979-ig születtek, kulcsos generációnak is nevezzük. Az ő szüleik már dolgoztak, így ők sokat voltak egyedül, és a rendszerváltás idejében éltek. Ezért őket felnőtt korukban bizonytalanság jellemzi. Utánuk jönnek a mostani egyetemisták, az „Y” generáció. Már a saját fejük után mennek, nekik már nem a család az első. Az én generációm, a „Z” generáció. Mi vagyunk az 1994-2009 között születettek. Életünk legnagyobb és legjelentősebb részét az online térben éljük. Mi már azon gondolkodunk, van-e élet ha én nem vagyok? A 2010 után születettek „Alpha” generációja már „telefonnal a kezében” jött a világra.

1945 és 2010 között eltelt időben azonban megváltozott a felfogásunk, más lett az értékrendünk. Nem tiszteljük a tanárainkat, szüleinket és nagyszüleinket. Jó úton haladunk afelé, hogy az írás és olvasás tudománya teljesen értéktelenné váljon, hogy minden hang alapján működjön. Hogy teljesen elkényelmesdjünk.

Bányai Anna 9.b